

Sziránó igen tekintélyes számú munkaórát szentelt annak a célnak, hogy végre őt is szeressék halálosan. Éjt nappallá téve dolgozott főművén, melynek bár nem ez volt a címe, ha őszinték akarunk lenni, leginkább így nevezhetnénk: Sziránó végtelen lelki szenvedéseinek és határtalan magányának teljes története. A mű persze csak nagy sokára készült el, s akkor is csonkán, mivel hősünk minden ereje sem volt elég hozzá, hogy mindössze egyetlen kötetben maradéktalan summázatát vehesse végeérhetetlen, maró fájdalmának. Így elsőre csak a leginkább Összes szenvedéseim I. (évszám – évszám) címmel jellemezhető kisregény készült el, mely még a maga relatív csekély tömörségében is annyi fájdalmat volt hivatott a mit sem sejtő olvasó vállára (szívére) terhelni, amennyi súlyától még egy jó formában lévő súlyemelő olimpikon is összerogyott volna. Sziránó tükön ülve várta ki a könyv elkészültétől megjelenéséig tartó, nagyjából két és fél évnyi tortúrát, majd mikor először kezébe fogta a friss, még nyomdászágú kiadványt, mellkasában kezdte érezni mindezen felgyülemlett túsúrásokat, abbéli remegő izgalmában, hogy most, végre-valahára már lesz mód őt is annyira szeretni, amennyire a mű tanúbizonyága szerint őt már a kezdetektől fogva kellene is. Sziránó ugyanis nem mást írt, mint rezignált, visszafogott olvasói levelet, panaszkönyvben kelt bejegyzést, hivatalos reklamációt, melyben sok ezer karakternyi érveléssel kifejtette, milyen adósságot halmozott fel vele szemben az univerzum, mikor ennyire egyedül hagyta, örök szeretetlenül. Mindösszesen egyetlen apró tényezőt nem vett számításba: miszerint, aki mindezen sok ezer karakternyi érvelésen hajlandó egyáltalán átrágni magát, s ezáltal megismerkedik Sziránó lelkével annak teljes és hamisítatlan egészében, oly mértékű elfogultsággal, továbbá oly sok megbocsátással kell lennie Sziránó személye iránt, ami már eleve adott, halálos, örök és kifogyhatatlan szerelmet feltételez. Egy szó mint száz, őt csak olyasvalaki szeretheti meg, aki már eleve szereti. Hoppá, mormogta maga elé kissé rekedten, mikor ezen apró gyártási hibát nagy sokára, jócskán elkésve felfedezte.

Kategória: vers, próza

Denumire autor: Nyerges Gábor Ádám

Látó Szépirodalmi Folyóirat